

МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ВИРОБНИЦТВА І ПЕРЕРОБКИ ПРОДУКЦІЇ
ТВАРИНИЦТВА, СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ
Кафедра ветеринарної медицини та гігієни

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Дмитро БАБЕНКО

« 07 » 06 2023 р.

Гарант освітньої програми

Імінжон ЛУМЕДЗЕ

« 16 » 06 2023 р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Ветеринарна вірусологія»

Галузь знань	21 «Ветеринарна медицина»
Спеціальність	212 «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза»
Освітньо-професійна та освітньо-наукова програма	«Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза»
Освітній ступінь	«Магістр»
Семестр	4-й
Форма здобуття освіти	денна
Викладач	Іовенко Артем Володимирович, канд. вет. наук, доцент iovenkoartyom@gmail.com

Розглянуто на засіданні кафедри ветеринарної медицини та гігієни

Протокол № 13 від « 20 » червня 2023 року.

Завідувач кафедри

Імінжон ЛУМЕДЗЕ

Схвалено науково-методичною комісією факультету технологій виробництва і переробки продукції тваринництва, стандартизації та біотехнології.

Протокол № 11 від « 26 » червня 2023 року.

Голова науково-методичної комісії

Галина КАЛИНИЧЕНКО

Схвалено на засіданні вченої ради факультету технологій виробництва і переробки продукції тваринництва, стандартизації та біотехнології.

Протокол № 11 від «27» червня 2023 року.

Голова вченої ради

Михайло ГИЛЬ

Миколаїв
2023

1. Призначення навчальної дисципліни	У результаті вивчення ветеринарної вірусології студенти повинні мати чітке уявлення про природу вірусів та їхні унікальні властивості, сучасну класифікацію, патогенез вірусних інфекцій, методи лабораторної діагностики, особливості постінфекційного і поствакцинального імунітету. Студенти мають уміти правильно відбирати патологічний матеріал від хворих і загинув тварин для лабораторної діагностики вірусних інфекцій, засвоїти методи його консервування і первинної обробки. Вони повинні навчитися складати план лабораторного дослідження у разі підозри щодо тієї чи іншої вірусної хвороби, знати методи швидкої індикації збудника безпосередньо в патологічному матеріалі, його ізоляції на чутливих біологічних об'єктах, освоїти методи серологічної ідентифікації вірусу та специфічних антитіл, уміти проаналізувати отримані результати.
2. Мета навчальної дисципліни	Метою вивчення дисципліни є пізнання здобувачами вищої освіти патогенів вірусної природи, вивчення фундаментальних їх властивостей та формування знань з вірусології для подальшого їх застосування в професійній діяльності.
3. Компетентності	<i>Інтегральні компетентності:</i> Здатність розв'язувати складні завдання і проблеми у галузі ветеринарної гігієни, санітарії і експертизи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень, впровадження інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог. <i>Загальні компетентності:</i> ЗК1.Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК2.Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК3.Знання та розуміння предметної галузі та професії. ЗК6.Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій. ЗК7.Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. ЗК8.Здатність учитися і оволодівати сучасними знаннями. ЗК12. Прагнення до збереження навколишнього середовища.

	<i>Спеціальні (фахові) компетентності:</i> ФК2. Здатність застосовувати методики роботи з національними і міжнародними нормативно-правовими актами, науковими працями, методичними розробками, рекомендаціями, інструкціями тощо у професійній діяльності. ФК4. Здатність використовувати знання про хвороби тварин різної етіології для здійснення державного (внутрішнього) контролю на підконтрольних потужностях. ФК19. Здатність вирішувати питання загальної ветеринарної превенції відповідно до концепції «системи раннього виявлення» для своєчасного виявлення та ідентифікації спалахів або появи хвороб. ФК20. Здатність дотримуватися морально-етичних норм, правил і принципів біобезпеки та біоетики під час використання у професійній діяльності різних біологічних агентів. <i>Додаткові компетентності:</i> ФК21.10 Здатність забезпечувати біобезпеку та біозахист на робочому місці за фахом. ФК22.10 Здатність забезпечувати біобезпеку та біозахист на робочому місці за фахом.
4. Заплановані результати навчальної дисципліни	У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен: ПРН 2. Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності, а також розуміти необхідність постійного підвищення рівня професійної кваліфікації. ПРН 5. Володіти знаннями про хвороби тварин різної етіології та уміти застосовувати адекватні методи і методики клінічних та лабораторних досліджень для контролю стану здоров'я тварин різних класів і видів, знати шляхи подальшого використання хворих тварин і продукції, одержаної від них, а також від тварин, підданих лікуванню, профілактичним чи іншим обробкам тощо.

	ПРН 11. Володіти знаннями та практичними уміннями, необхідними для здійснення державного (внутрішнього) ветеринарно-санітарного контролю на потужностях з виробництва та обігу м'яса і м'ясних продуктів, молока і молочних продуктів, напівфабрикатів, харчових гідробіонтів; заготівлі, зберігання та обігу харчових рослинних продуктів, меду та апіпродуктів, харчових яєць та яйцепродуктів тощо, а також методами та методиками відбору, консервування, пакування і пересилання проб тваринного, рослинного й біотехнологічного походження, правильного поводження з ними та результатами їх випробувань (досліджень). ПРН 19. Розуміти суть професії, знати підходи та методи оцінювання різних виробничих ситуацій, володіти абстрактним мисленням та вмінні аналізувати можливий подальший перебіг цих ситуацій, уміти приймати обґрунтовані рішення, організовувати та здійснювати якісне виконання прийнятих рішень з дотриманням морально-етичних норм, правил і принципів біобезпеки та біоетики під час використання у професійній діяльності різних біологічних агентів з прагненням до збереження навколишнього середовища. <i>Додаткові програмні результати навчання:</i> ПРН20.10 Забезпечувати біобезпеку та біозахист на робочому місці за фахом ПРН21.10 Забезпечувати біобезпеку та біозахист на робочому місці за фахом.										
5. Опис навчальної дисципліни	Всього годин/кредитів за навчальним планом, з них: <table><tr><td>- лекції</td><td>150 годин / 5 кредитів</td></tr><tr><td>- лабораторні заняття</td><td>40 годин / 1,3 кредити</td></tr><tr><td>- практичні заняття</td><td>40 годин / 1,3 кредити</td></tr><tr><td>- самостійна робота</td><td>20 годин / 0,7 кредити</td></tr><tr><td></td><td>50 годин / 1,7 кредити</td></tr></table>	- лекції	150 годин / 5 кредитів	- лабораторні заняття	40 годин / 1,3 кредити	- практичні заняття	40 годин / 1,3 кредити	- самостійна робота	20 годин / 0,7 кредити		50 годин / 1,7 кредити
- лекції	150 годин / 5 кредитів										
- лабораторні заняття	40 годин / 1,3 кредити										
- практичні заняття	40 годин / 1,3 кредити										
- самостійна робота	20 годин / 0,7 кредити										
	50 годин / 1,7 кредити										
Календарний план*											
№ з/п	Найменування тем	Розподіл навчального часу, годин									
		лк	лб	пз	ср						
1.	Основи вірусології. Індикація вірусів у патологічному матеріалі	18	20	6	14						
2.	ДНК-вмістимі віруси. Культивування вірусів в лабораторних умовах	10	14	10	18						

3.	РНК-вмістими віруси. Методи ідентифікації вірусів	12	6	4	18
	Всього годин по навчальній дисципліні	40	40	20	50

***Примітка.** Проведення видів занять здійснюється відповідно до графіку освітнього процесу

6. Порядок та критерії оцінювання	Контроль знань з дисципліни здійснюється шляхом індивідуальних опитувань студентів, тестування та контрольних письмових робіт. По закінченню 4-го семестру проводиться іспит в письмовій формі на основі білетної програми. До складання іспиту допускаються студенти, які повністю виконали програму з дисципліни: –відвідали всі лекції та лабораторно-практичні заняття протягом семестру; –оволоділи практичними навичками, передбаченими програмою дисципліни; –виконали передбачені програмою письмові роботи студента.
--	--

Поточний і підсумковий контроль знань здобувачів вищої освіти

Форма контролю	Кількість заходів	Оцінка		Сума	
		min	max	min	max
Тестування на лабораторних заняттях	6	1	2	6	12
Поточні опитування	10	2	3	20	30
Контрольна робота	2	3	5	6	10
Наукова робота	1	4	8	4	8
Разом				36	60
Екзамен				24	40
Разом по дисципліні				60	100

Загальна шкала оцінювання ECTS за результатами курсу

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	«5» – відмінно
82 – 89	B	«4» – добре
75 – 81	C	«4» – добре
64 – 74	D	«3» – задовільно
60 – 63	E	«3» – задовільно
35 – 59	FX*	не зараховано з можливістю повторного складання 2 (незадовільно)*
1 – 34	F*	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни 2 (незадовільно)*

7. Політика курсу	Основні принципи проведення занять: - відкритість до нових та неординарних ідей, толерантність, доброзичлива партнерська атмосфера взаєморозуміння та творчого розвитку; - усі завдання, передбачені програмою, мають бути
--------------------------	--

	виконані у встановлений термін; - різні моделі роботи на заняттях, у тому числі робота над вирішенням завдань дає можливість здобувачам вищої освіти якнайширше розкрити свій власний потенціал, навчитись довіряти своїм партнерам, розвинути навички інтелектуальної роботи в команді; - курс передбачає інтенсивне використання мобільних технологій навчання, що дає можливість здобувачам вищої освіти та викладачеві спілкуватись один з одним у будь-який зручний для них час, а для здобувачів вищої освіти, які відсутні на заняттях, отримати необхідну навчальну інформацію та представити виконані завдання; - протягом усього курсу активно розвиваються автономні навички здобувачів вищої освіти, які можуть підготувати додаткову інформацію за темою, що не увійшла до переліку тем практичних занять змістових модулів та виступити з презентацією чи інформуванням додатково.
8. Інформаційні джерела	Базова література 1. Калініна О.С., Панікар І.І., Скибіцький В.Г. Ветеринарна вірусологія: Підручник. К. : Вища освіта, 2004. 432 с. 2. Скибіцький В.Г., Панікар І.І., Ткаченко О.А. та ін. Практикум з ветеринарної вірусології. К. : “Вища освіта”, 2005. 208с. 3. Скибіцький В.Г., Ташута С.Г., Козловська Г.В, Калініна О.С. Інфекціологія вірусів тварин. К 2014. 371 с. 4. Ташута С.Г. Курс лекцій з ветеринарної вірусології: Навчальний посібник. К.: «ФОРМ НАГОРНА І.Л.», 2010. 401 с. 5. Ташута С.Г. Цикл лекцій «Основи вірусології». К. : «ФОРМ НАГОРНА І.Л.», 2010. 300 с. Ташута С.Г. Вірусна патологія тварин: Посібник / С.Г. Ташута// К. : «Аграр Медіа Груп», 2013. 399 с. Допоміжна література 6. Методичні рекомендації з діагностики гострих гастроентеритів сільськогосподарських і домашніх тварин вірусної етіології методами прямої електронної мікроскопії / Скибіцький В.Г., Ташута С.Г. К., 2002. 27 7. Методичні рекомендації по діагностиці, заходах профілактики і боротьби з ротавірусною, коронавірусною та змішаними рота- коронавірусними інфекціями великої рогатої худоби. В.П.Онуфрієв, С.В.Миськевич, В.Г.Скибіцький С.Г. Ташута та інші, Київ, НАУ, 1999 р.

	8. Пріонні інфекції тварин (трансмисивні губкоподібні енцефалопатії). Скибіцький В.Г., Козловська Г.В., Ібатулліна Ф.Ж.. Київ, НАУ, 2002 р. 9. Методичні рекомендації з діагностики гострих гастроентеритів сільськогосподарських і домашніх тварин вірусної етіології методами прямої та імуноелектронної мікроскопії. В.Г. Скибіцький, С.Г. Ташута, Постой В.П. Методичні рекомендації, НАУ, Київ, 2003, 27 С. 10. Скибіцький В.Г., Ташута С.Г. Посібник з ветеринарної вірусології. Київ. Електронний варіант на КД, 2003. 11. Ташута С.Г. Ветеринарна вірусологія. Загальна вірусологія Київ. Електронний варіант на КД, 2004.
9. Інтеграція здобувачів вищої освіти з особливими освітніми потребами	Передбачено використання індивідуальної форми навчання для здобувачів за допомогою оболонки Moodle https://moodle.mnau.edu.ua
10. Доступ до матеріалів навчання	Робоча програма дисципліни її силабус та навчально-методичний комплекс дисципліни з необхідним його накопиченням розташовано на офіційному сайті Миколаївського національного аграрного університету https://moodle.mnau.edu.ua/course/view.php?id=1930

Силабус навчальної дисципліни розроблено:

Доцент кафедри

AB

Артем ІОВЕНКО